

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan s večer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Panslavizem.“

Nemški konservativni list „Polit. Fragmente“ objavlja v 32. št. od 8. avgusta t. l. pod naslovom „Der Panslavismus“ jako zanimiv slovanskim narodom povoljno pravičen članek. Mirno pisana razprava je vredna že zaradi nasprotja z nemško liberalnimi listi, da jo podamo v glavnih mislih tako rekoč v podporo direktive tudi slovenskemu razumnistvu.

Od začetka, pravijo „Pol. Fr.“, je imel panslavizem obleko čisto literarnega gibanja. V tej obliki je absolutno nedotakljiv, in če je tudi kakim državnikom napriložen, ima vendar naravno pravo do obstoja, in vsaka poskušnja, da bi ga zatrl, bo brezuspešna in zapusti jedino pikro željo v srcih napadencev. Nobenemu Slovani ni možno zabraniti, da bi ne sočustvoval za vsa debla svojega daleč razširjenega pasma, in da bi se ne veselil kulturnih del vsake, še toliko oddaljene veje. Pojedinemu Slovani, ki spada morda k deblu, ki je na sebi majhno in neznatno, ni prepovedovati, da bi se nasproti Nemcu ali Romanu ne skliceval na skupnost z velikim sorodstvom, in da bi se ne ponašal s čutjem duševne skupnosti s svetovnim narodom. Ta literarni, ali morda bolje rečeno, kulturni panslavizem je ustvaril tudi mnogo lepega in koristnega. On je bil povod, temelj istega proučenja starih jezikovnih spomenikov, on je pospeševal ožje občenje drugače oddaljenih narodov, prinesel je na vzhod Evrope oživiljajočo sapo.

Porodil je pa tudi zlo, in to je politični panslavizem.

O tem trdi navedeni list, da so ga na Ruskem dobro umeli, češ, da je bil Rusiji na dobiček, ker je sposoben, razširiti njen upliv mej razkropljenimi slovanskimi debli. Mali narodi, kakor Čehi, Slovenci, Srbi itd. so razvijali sočutje do Rusije v večji meri, nego Rusija do teh narodov. Politični panslavizem da še dandanes ni zamrl, in vendar da je absurden. Ako je Rus panslovan, je to dobro umevno. Panslavizem ga imenuje, panrusizem pa je. Rusija zna porabiti to, da mali slovanski narodi gledajo nasproti ruskemu carstvu kot k nekakemu narodnemu papeštvu.

Kaj pa utegne pomeniti panslavizem za pojedine Slované, ki žive zunaj Rusije?

Takoj, ko zapusti polje literarnih in zgolj kulturnih odnošajev, bi utegnil pomeniti jedino to, da bi deloval na stopljenje vseh Slovanov v jeden sam velik narod. Pojma narod in država pri tem ne potrebuje, da bi se pokrivala, in zatorej utegne kdo v Avstriji biti naidušen panslavist, ne da bi bil v najmanjšem veleizdajnik.

List hoče to nalašč poudarjati, da bi mu ne očitali krivega sumničenja. On meni pa, da taki panslavisti si ne znajo dati računa o svojem programu, in da so dospeli do njega po krivi analogiji, ne da bi bilo kaj podstave za ta program. On meni, da Slovani neso primerjati z angleško, francosko, italijansko in nemško solidarnostjo, kajti ti narodi so mu v resnici pojedini narodi, Slovani pa da neso jeden narod, ampak pasmo, ki obseza več narodov, in sicer narodov s popolnem organizovanjem, dobro izdelanim jezikom, s posebno, večkrat veleznatno zgodovinsko prošlostjo, v raznih položajih v občem kulturnem življenji in s specijalno politično obliko.

Politični panslavizem, da bi moral odstraniti individualne razlike slovanskih debel, in bi moral delati na to, da bi svoje razlike potopili v občem središču, na pr. v rusovstvu.

„Na to pa ne mislijo, da molčimo popolnem o Poljaki — ne Čehi, ne Slovenci, ne drugi Slovani v Avstriji. Njih panslavizem, naj pišejo kakeskrajne novine, kar hočejo, ne preseza literarnih inkulturnih sočustev, in politična jednota, ki jo obseza, je po največ obča antipatija proti nemštvu.“

Kdor imenuje kaj takega političen panslavizem, ima sicer pravico da, kvari jezik, naj pa ni kakor ne zahteva, da bi tudi drugi svet rabil tako pokveko.

„Mi torej ne verujemo, da bi imela Avstrija uzrok posebno bati se panslavističnega vedenja, ki se tu pa tam prikaže, najbolj v neljubezljivih oblikah. Pravo notranje jedro tega vedenja je negacija, nič pozitivnega in zato tudi nič trajnega, nič, iz česar bi nastala dejanska tvorba. Sovraštvo je slab svetovalec in vendar je samo sovraštvo proti

Nemcem, ki naganja zdaj Slované, da govore poleg kulturne solidarnosti tudi o politični, in sicer celo o tem, da bi ta neresnična solidarnost določevala tudi zunanjo politiko.“

S to zahtevo pa si je politični panslavizem sam izrekel smrtno sodbo. Ali naj bi namreč naš zunanji urad za naglašeno solidarnost vzel za vzgled antipatijo Poljakov proti Rusiji ali simpatije Čehov za Rusijo?

V resnici pa zunanji urad ne stori ne tega ne onega, ampak bo gledal pri določevanju poti zunanje politike jedino na uvete in terjatve skupnega cesarstva. In ravno tako bo morala notranja politika narode zadovoljiti po njih dejanskih, realnih potrebah, ne da bi se dala motiti po ustvarjenih fantomih. V Moskvi utegnejo gojiti politični panslavizem za gotove namene, v Avstriji ne dobi nikdar mesa in krvi. V Avstriji ostane vsekdar pošast, katera je strašna samo onim, ki se ne drznejo, trdno pogledati jej v obraz.“

Toliko iz članka, ki smo ga tu pa tam navedli doslovno.

Kdor pozna razmere avstrijske in sosebno tudi politiko madžarsko, vidi, da je pouk članka ne samo na pravem mestu, ampak celo potreben. Saj ravno te dni poka po madžarskih židovskih novinah z zaganjem proti Slovakom, da si drznejo razstaviti dela svojega uma; saj ravno te dni grozi „Pester Lloyd“ Čehom, da jih prime visoka madžarska in židovska politika, ako se bodo izražali še nadalje v slovanskem zmislu, če tudi jedino in na pravem mestu v interesu avstro-ogerske države.

Avstrijske vlade podpirajo same take liste, ki zasledujejo v vsakem literarnem in slovansko-kulturnem gibanju nevaren panslavizem. Tu pa dokazuje nemški list, ki načelno zagovarja interese nemške narodnosti, da politični panslavizem je nezmisel in torej Avstriji popolnem nenevaren. Kaj odgovore one nemške in italijanske novine na take dokaze, potem ko obdolžujejo vsakega rodoljuba slovanske narodnosti že zaradi tega kot političnega, torej nevarnega panslavista, če se drzne obiskati krvne brate v isti domovini, ali ki se drzne izpovedati, da bi umel tudi Rusa, ko bi prišel z njim v dotiko?

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisal Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Petnajsto poglavje.

(Dalje.)

„Kaj lepo je“, rekla je gospa Parcivalova vsled Mabelinega radostnega vsklika, dočim se je Beatrica obrnila od razgleda, da bi njega odsvit v Mabelinih očeh čitala. „Kolikor dobro znan mi je ta razgled“, nadaljevala je stara gospa, „vender peljavši se na to višino vsakrat znova občudujem velikolepje in krasoto tega velikanskega notranjega morja, v katerem si velikanska priroda zahodne dežele obliče ogleduje. In vedno se znova radujem s sinom, da je potrpežljivo bival v kaj priprosti prvotni koči, dokler si ni pridobil toli premoženja, da je to hišo po svojem ukusu in na izvoljenem prijetnem mestu sezidal. Danes popoldne se vidi nenavadno lepa. Dom je dom — zlasti ko gospa Patenova stoji na pragu, da bi nas po tem izletu pozdravila.“

Zvesta služkinja je res že stala na pomolih, da bi gospodinjjo pozdravila; tudi je bila nekoliko v skrbeh, da se nenavadno dolgo nista povrnili.

„Paten, vi pač ne porečete, da sem predolgo izostala“, rekla je gospa Parcivalova, „ko vidite, koga sem s seboj pripeljala.“ Ko je Mabel z voza stopila in jo pozdravila, spoznala jo je blaga žena precej ter je s sklenjenimi rokami vskliknila: „Blagor meni! to je pa gospica Vaughanova, prav zares! Toli lepa mlada gospa, da lepše jaz nisem videla; — ne zamerite, gospica Beatrica“, pristavile je s tihim glasom, „vi niste nikdar imeli toli hudih izkušenj; in nikdo ne vé, koliko veljajo ljudje, dokler niso hudih izkušen prebili. Gospica, kaj pa počenjate dečka?“, nadaljevala je Mabeli srčno roko stiskavši. „Skoro dorastla moža sta, ali smem to reči?“

„Da, skoro, gospa Patenova. Pa tudi jaz sem se bala, da me več ne izpoznate.“

„Vas ne bi izpoznala? Dragi Bog, to ne! Vi ste še vedno toli zali kot nekda, le nekoliko bledejši. A dozdeva se mi, da vi ste trudni, in naša gospa tudi; le ustopite brzo in se odpočite!“ — In blaga duša jih je peljala v sprejemno sobo, kjer je bila, nadejaje se hladnega večera, že davno za-

kurila; nato se je pol ure neprestano trudila, da bi vsem, kot je rekala, kaj prijetno storila.

Prav prijetno se je zdelo tudi Mabeli, ko so o mraku sedeli krog velike leve. Gospa Parcivalova, sedeč na stolu z ročaji, pripovedovala je devojkama ob straneh najprijetnišo povest, izkušnje minolega življenja; trpoleči ogenj je po sobi razširjal milo, pa prijetne svetlobo ter se je v likanem pobišji, v starem rodovinskem čajniku in v stari omari gledal.

Pusti, novi in nerazviti značaj vsega življenja v zahodnih pokrajinah ponuja delavnosti in kreposti telesa in duha kaj široko polje ter ukrepuje sile za razna težavna opravila. A oko se nasiti neprestano gledati, kako se te sile čez mero napenjajo ter hrepeni po pokoji, ki celó mladostnemu duhu toli ugaja. Tako utrjeno oko z neko neizrečno radostjo gleda vse one stare in po milosti častna znamenja, ki so se v Parcivalovi hiši povsodi kazala. To hišo je vodila gospa Parcivalova z neko posebno, njeni starosti primerno dostojnostjo. Zlasti po opraviilih in skrbeh zadnjih let toli ugnani Mabeli je bilo kaj prijetno in utajljivo, da je pod srčnim varstvom stare prijateljice mir in pokoj našla. Celó težki izrezljani stoli in velike mize, turška preproga, starinasti zastor ob levi in čudovito staro posodje

Kdo se ne spominja, kakó so ovajali one avstrijske Slované, ki so se učili ruščine in ki so brali ruske knjige v izvirnikih?

Ravno. „Pol. F. dokazujejo, da Nemci, Italijani itd. so skupni narodi, ki torej gojé politični panslavizem ali pateutonizem, panitalijanizem itd.

Pošten Nemec opravičuje literarni panslavizem, on odobruje kulturno sočustvovanje Slovanov, ker je popolnem analogo z delovanjem velikih kulturnih narodov. Jedinó Slovan, da bi ne smel spoznavati vedleuhov, ki jih rodi mati Slavija!

Ta pošteni Nemec razkriva ob enem skrivne nakane onih, ki očitajo avstrijskim Slovanom politični panslavizem. On pravi, da s tem ne bodo Slovanov potolažili, da bi jim ne dali ničesar, pač pa da bi še nadalje nad njimi gospodovali. Slovanske narode je treba zadovoljiti, ker z očitbo panslavizma se oni ne dajo ugnati v kozji rog. Tako apeluje ta Nemec na avstrijsko-ogerske vlade! Naj bi se zabeležile dobro ta apel! Ravno s tem, da bi se avstrijski Slovani zadovoljili, bi prenehala celó vsaka izjava o političnem panslavizmu.

Poslednji je, kakor trdijo „Pol. F.“ obrnen bolj proti Nemcem, nego pa v hrepenenji do pozitivnih tvoreb do Rusije. V resnici se sklicujejo avstrijski slovanski rodoljubi na Rusijo jedino v patriotizmu, da bi njih nasprotniki ne rušili Avstrije. Kajti ako bi Nemci, Madjari in Italijani Slované pritiskali do uničenja, potem bi Slovani klicali na pomoč Rusijo, ne da bi ta škodovala Avstriji, ampak da bi jo opozorila, kakó ni na dalje s Slovani ravnanati. V takem slučaju bi Slovani ne storili družega, kakor kar vidijo na Nemcih samih. Grof Beust se je bal, da bi avstrijski Nemci ne gledali preveč čez meje, v Velikonemčijo, in sedanji liberalni in nacionalni Nemci sami strašijo avstrijske vlade z Velikonemčijo, še ko povoda opravičenega nemajo zato. Kar je Nemcem dovoljeno v obrambo, mora biti v skrajnih, opravičenih slučajih dovoljeno tudi avstrijskim Slovanom. V tem pogledu, če je sploh možno o politični dostojnosti govoriti, bi bil politični panslavizem sicer negativen, ali imel bi vendar to dobro, da bi nadsiljujoče avstrijske narode krotil in jih opominjal, da tudi Slovani se ne dajo teptati, kakor bi zahteval nemški šovinizem in njegov sluga na Ogerskem.

Na avstro-ogerskih notranjih vladah pa je, da Slovanom dajo, kar jim gre, da tako pri korenini zatrejo tudi negativni panslavizem. Zaradi tega smo jako hvaležni Nemcu pošteniaku, da je avstro-ogerske vlade opomnil na prvo dolžnost, ki jo imajo do celokupne države, do jo namreč obvarujejo zunanjega umešavanja s tem, da vse avstrijske narode zadovolje s pravicami za naravni razvoj.

Yporej.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. avgusta.

Čehi se ne mislijo kar udati naredbam naučnega ministra. Nekatere mestne občine so sklenile, da bodo same vzdržale dotične šole, dokler poslanci v državnem zboru ne prisilijo ministerstva, da zopet prevzame država skrb za nje. Občine so

od pradedov, prav vse je pomnoževalo prijetnost in ljubkost odločenega domišča. Ni čuda, da je prvi večer svojega pohoda uživala najčistejše veselje, kateremu je po noči sledilo sladko spanje brez vseh sanj.

„Draga! ali vas je volja malo se sprehajati?“ rekla je gospa Parcivalova, ko je drugo jutro mladi prijateljici na pomolih našla ter Mabelo ogovorila. Beatrica jej je ravno razkazovala vse vzvišene stvari v obširni pokrajini.

Mabel jej je pritrdila.

„Potem,“ rekla je gospa Parcivalova, „bila bi kaj srečna, ko bi me obe k hiši sinovega oskrbnika spremljali. Od tu je pol ure hoda; tam-le lahko vidite dim iz dimnika se kaditi. Pot drži naravnost skozi javorje, ki nas bode solnca varovalo. Žena blagega moža bode nas vse srčno pozdravila, o tem sem prepričana.“

Beatrica in Mabel sta z radostjo se pripravljali za sprehod.

„No, draga!“ rekla je stara gospa oprijemši se Mabeline roke, na katero se pa ni naslanjala, „sedaj vam moram nekaj povedati o osebi, katero bomo to jutro najbrže videli.“ Pripovedovala jej je na to zanimivo povest življenja vestnega oskrbnika od njegovega prihoda v zahodu do sedanjega

kar odredile, da se bodo upisovali učenci v šole, ki bi se imele odpraviti. Nemški listi, kateri neprestano proslavljajo naučnega ministra, se ježe zaradi tega, trdeč, da s tem občine posegajo v delokrog naučne uprave.

Ministerstvo deželne brambe je ukazalo deželnim političnim oblastvom in deželno-brambovskim poveljstvom, da se usmiljeni bratje, kateri so v javnem interesu neobhodno potrebni za strežbo bolnikom, oproste črnovojniške dolžnosti.

Avstrijsko trgovsko ministerstvo je povabilo ogersko vlado na skupno carlasko konferenco, ki se snide dne 5. septembra. Posvetovala se bode pred vsem o obnovljenji trgovske zveze z Italijo.

Minuli teden se je bila sešla enkéta, katero je bil sklical galitski deželni odbor, da se je izrekla o načrtu novega deželnega šolskega zakona. Predsedoval jej je namestnik deželnega maršala deželni odbornik Oton Pijetruski. Enkéta je v dveh dneh rešila svoje delo.

Budget ogerskega naučnega in deželno-brambovskega ministerstva bode za prihodnje leto nekoliko višji nego je za letošnje, pri vseh družih ministerstvih se bodo pa stroški nekaj znižali. Deficit pa še sedaj ne bode izginil.

Vnanje države.

Privrženci Battenberžana začenjajo se gibati v Bolgariji. Povsod agitujejo proti novemu knezu, ki ni tako lep, velik in prijazen, kakor je bil Aleksander. Njih agitacije neso popolnem brez-uspešne, ter hkratu sleparijo narod, da je Battenberžan voljen priti v Bolgarijo, kadar pride ugoden čas. — O prihodu Koburžana v Sofijo nameravali so vladni nasprotniki napraviti velike protidemonstracije in nemire. Vlada je pa o pravem času prišla vsemu na sled, ter je zaprla več oseb. Vedno jasneje je, da narod ne mara za novega kneza, ki je zasel prestol proti volji Rusije. Nekaj časa se zna obdržati s policijsko silo, dolgo pa nikakor ne, ker se vojaki neso zadovoljni z njim. „Nord“ piše, da se bode kmalu razrušil Koburžanov prestol, potem se bodo pa že vevlasti sporazumele o rešenji bolgarskega vprašanja. Koburžan hoče nekda s tem poskusiti pridobiti vse stranke, da bode pomilostil vse politične zločince in odpravil obsedno stanje, ko se sestavi novo ministerstvo.

Bolgarski knez dobil je telegrama od ruskega carja in turškega sultana, v katerih se obsoja njegov prihod v Sofijo. Telegram ruskega carja v rezkih besedah izraža nevoljo, da je princ Koburški rušil Berolinsko pogodbo. Sultanov telegram ima isto vsebino, samo v manj osorni obliki. Telegram ruskega carja je v Sofiji izročil avstrijski zastopnik. Ruska stranka močno agituje po Bolgariji proti Koburžanu in, kakor se kaže, ne brez uspeha. Posebno so rusoljubne propovedi metropolita Klementa napravile globok utis. Bolgarska vlada je zaradi tega ukazala Klementu, da naj ostavi Bolgarijo. Metropolit je pa odgovoril, da ne pojde, če mu ne ukaže kompetentna oblast, bolgarski eksarh ali pa Vidinski metropolit. S silo se ga pa vlada ne upa iztirati, ker se boji naroda.

Volitve za srbsko skupščino so razpisane v 29. dan septembra. — Kralj je pomilostil v njegov rojstni dan 800 kazencev. — Vojni minister je sestavil komisijo iz štabnih častnikov, ki se bode posvetovala o organizaciji vojske. Organizacija vojske, ki se je bila sklenila pod prejšnjo vlado, ni izvedljiva, kakor se je pokazalo. — V Pirotu so zaprli žandarmerijskega poročnika Momirovića. Iz njegovih izpovedij pri sodišči zvedeli so še za dva policijska umora. Lepe stvari prihajajo na dan izza vlade Garašaninove, pa se še vendar ne sramujejo nemški in madjarski listi zagovarjati srbske naprednjake. — Bivšega radikalnega poslanca Belgrajskega volilnega okraja Radosavljevića je nekdo na-

dne. S seboj je bil prinesel malo denarjev, a prvi njegov nakup bil je nesrečen. Leža njegovega zemljišča bila je nezdrava in žita mu je smod posmojala. Na največjo nesrečo spodbijali so mu še pravo posesti njegovega zemljišča ter mu zaradi tega napravili pravdo. V teh težavah in sitnostih spoznaval je Parcivala, katerega je bil za odvetnika poprosil. Bayardu se je kaj dopadel mladi mož, tem bolj, ker sem mu jaz že poprej njega blagi značaj opisovala. Zato mu je storil ponudbo, ki je obema ugajala. Mladi odvetnik, ki ima v pisarni polno dela, je z njim dobil poštenega oskrbnika, prevarani, pa možati in krepki poljedelec pa gotov in vedno rastoč dohodek.

„Kako se je pa pravda iztekla?“ vprašala je Mabel.

„Dobil je branjenec mojega sina,“ odvrnila je stara gospa; tudi še vedno ima v lasti zemljišče, ki je kljubu kvarnim neprilikam sedaj dvakrat več vredno.

„Kaj to je njegova hiša!“ rekla je Mabel zagledavši prijetno poslopje z dvema nadstropjema, prostornimi skednji, svislimi in kaščami. „Kako snažno in pripravno je vse!“

„Za to se imamo dokaj zahvaliti oskrbnikovi ženi,“ rekla je stara gospa. „Oskrbnica je najblagosrčniša, najspretniša in najdelavniša ženska v po-

pal in ga nevarno ranil. Sodi se, da je povod napadu politično maščevanje.

Rusi hitro utrjujejo Varšavo. Okrog mesta bodo pa postavili barake za 150.000 vojakov. Utrujenje Varšave dokazuje, da Rusija ne zaupa, da bi se ohranil mir.

Italijanski kralj Humbert odide začetkom septembra v spremstvu kraljeviča naslednika, princa Amadeja, vojnega ministra in načelnika generalnega štaba k velikim manevrom. Pri vojaški revue dne 6. septembra bode tudi kraljica Margareta.

Pariški mestni zastop je bil sklenil povabiti vse francoske občine, da pošljejo svoje zastopnike k shodu v Pariz. Predsednik republike je pa razveljavil omenjeni sklep. Pariški zastopnik se pa za dotični dekret Grevy-ja nič ne meni in je že tebi nič meni nič razposlal vabila 36.000 francoskim občinam. Vlada hoče pa vsekako preprečiti shod. Ko bi kaka občina sklenila poslati svoje zastopnike v Pariz, bode minister notranjih zadev takoj razveljavil dotični sklep.

Nemški katoliki pripravljajo se za katoliški shod v Trieru. Na tem shodu se bodo pred vsem bavili s šolskimi vprašanji. Sestavil se bode program, katerega se naj drži katoliški centum v šolskih zadevah. K shodu v Trier pojde tudi dvorni svetnik Lienbacher.

Španska oblastva tirajo razne zlorabe na otoku Kuba. Te stvari pa hoče general Salamañca v zbornici osvetliti. Vlada je zategadel sklenila z vso energijo odpraviti korupcijo na Kubi, da se bode mogla opravičiti v zbornici.

V soboto je propal v angleške zbornici predlog Gladstonov zastran irske lige, ker so liberalni unionisti glasovali večinoma za vlado. Pokazali so, da jim ni dosti na liberalizmu ležeče.

Perzija je baje nedavno odstopila Angležem otok Kišin v Perzijskem zalivu. Ta otok bo morda Angležem lahko mnogo koristil, kajti z njega bodo ložje prodirali proti Heratu, nego bi iz Indije.

Iz Sudana že dolgo ni nobenih zanesljivih poročil. Najbrž je vse mirno. Govori se sicer, da se zbirajo Sudanci na egiptski meji, da je 13.000 Sudancev na potu iz Berbera proti Dongoli, da je Mahdijev naslednik zbral pod svojim poveljstvom 35 do 40 tisoč mož, a te vesti so izmišljene. Nevarnost, ki je pretila Egiptu iz Sudana, je minula.

Dopisi.

Iz Tržiča 27. avgusta. [Izv. dop.] (Občinske in sodnijske zadeve.) „Vsaka sila do vremena“, mislili smo si v pretečeni triletni dobi občinskega zastopa in upali smo, da se bode prihodnje na bolje obrnilo, pa kakor se kaže, prišli bomo z dežja pod kap. Najbolj pereča reč je pri nas občinski tajnik in župan se je tudi izjavil, da hoče izurjenega tajnika imeti, ali pa ne prevzame več županske časti. In kaj bi tudi ne, po izvršujoči oblasti bi bil moral človek zares vprašati, kdo je župan in vsak bi bil ne hote na tajnika pokazal. Koliko nedolžnih je dal pod ključ, pa to je še mala reč, ali kako je ravnal z zaprtimi, to je grozno, z volovsko žilo jih je pretepal, in ker so bili po dva dni zaprti, jim je pri mreži kruha ponujal. Nekoč je jeden za božjo voljo prosil, naj mu vsaj vode dade, ali še te ni bilo. In kako je ravnal s tujimi berači, n. pr. ujel ga je danes, naj si bo zjutraj ali popoldan, oddal ga je venderle še le proti 2. uri popoldan družega dne sodnji in ker pri sodnji le tisti dobi opoldan kosilo, ki vsaj do 11. ure dopoldan v zapor pride, gledal je zopet vrč z vodo, in

krajini in tudi kaj mična, kar bode na nje zalem okroglem obrazu videli. Vse te svetle posode in golide pred hišo vam vsaj nekoliko pričajo o nje velikem mlekartevu; in nje je bilo slastno surovo maslo, katere ste pri zajutreku toli hvalili. Le ustopimo, trkati nam ni treba,“ nadaljevala je durim se približuje, „blaga gospodinja je vedno pripravljena za družbo.“

Mabel je ustopila skozi gostoljubno odprti duri ter je šla v sobo na desni. Opravljena je bila priprosto, kot so opravljene kmetske hiše, a vse je bilo v najlepšem redu. Ničesa ni bilo, čemur se bi obiskovalec čudil, vender je Mabel hipoma obstala ter je v nasprotno okno zrla, kot bi sanjala. Kaj je bil ta mali pleteni stol z ročaji, ta lesena podnožnica, to staro sveto pismo v usnji vezano in ta odprta dagerotipijska skrinjica, kar vse jej je izbujalo molčeče začudenje ter jej solze v oči rivalo? — Kaj pač drugega nego združevanje pomisli, — oni močni magneti čar, s katerim nas najbolj priprosti opominki spominjajo oddaljenih prijateljev, zlasti zamrljih, ki pa še vedno v svetem spominu naše ljubezni živé? Kaj drugega nego sveto spoštovanje, ki dušo napolnuje, ko vobraznost nam oživlja postavo, obličje, glas one osebe, katere umrjoči ostanki so v neumrjočnost preoblečeni. (Dalje prih.)

tako je bil človek po tri dni brez jedi in to se je vse vedoma godilo. Ali kaj se hoče, g. tajnik nosi oblastno na žepni verižici prusko trobojnico, na prsih pa plavico, in takemu možu bi se las skrivil? Pa tudi njemu pride plačilo. Za sedaj bo posajen na prejšnji stol obč. sluge, pa le gleda naj, da mu tudi tega ne zmanjka.

No sedaj pa pogledajmo novega tajnika. Dosedaj služil je pri Ilirskem rudarskem uradu pri sv. Ani kot asistent, tedaj po naših mislih nikakor ni več občinskih zadev, pa to še nič ni, saj mlad človek se vsega privadi ali kaj, to je trd Nemec. niti besedice slovenske ne ume. Ljudje že sedaj kakor je v Trziči navada, mej seboj mrmrajo: kaj tacega tajnika bomo imeli, da ga mi in on nas ne bo razumel.

Za božjo voljo, mogotci pri okrogli mizi, mislite mari, da smo mi Slovenci res že taka para, da z nami ravnate, kakor hočete, ali je ljudstvo zaradi tajnika ali je on zaradi ljudstva tukaj, ali bo imel še posebej telmača nastavljenega, da se bo z ljudstvom zgovarjal. Pa boste vprašali, zakaj pa nastavljajo gospodje tacega človeka, ali ni v občinskem zastopu nobenega toli pravičljivega, da bi se tacega nastavljanju ne robu postavil? Ne rečem da bi ga ne bilo, saj so celo taki v zastopu, ki sami niti besede nemški ne razumejo, torej zakaj tako? Zato, ker se občinske zadeve sklepajo v „Pollak's Gasthaus'u“ in ne v občinski pisarni in pri sejah se potem mora vse skleniti, če tudi se nekateri pod mizo dregajo, namreč da jim ni po volji. Novi tajnik je strasten „šulferajnovec“, zato jim je k srcu prirastel. Zoper tako početje vsi pravomisleči očitno protestujemo in zahtevamo, da se tak tajnik nikakor ne nastavi, ampak ker je vendar še kak drug obeh jezikov zmožen, da se tak nastavi, da ga bo lahko Slovenca in Nemca razumel.

Ker smo bili že pri jednem uradu, stopimo še k drugemu, namreč k sodnji. Kako veselo se čita po časnikih, da se uraduje po Slovenskem večidel slovensko, a kaj pa pri nas, tukaj je slovenski jezik pravi siromak, niti jednega odloka ne dobiš slovenskega razun kar napravi slovenskega c. kr. notar v Kranji. Koliko časa so že na Dunaji slovenske tiskovine, pri tukajšnji sodnji jih do sedaj ni bilo, in če bi se morda na višje povelje morale naročiti, ležale bodo sigurno v prahu.

Gorenjski kmet je potrpežljiv, da že le svojo reč opravi, tako ali tako rečeno, če prav ne razume, že poišče koga, da mu raztolmači. Dolgo treba tudi čakati, predno se kaka reč iz sodnije dobi, pa ko se dobi, vidi se iz odloka, da jo je moral sluga gotovo že pol leta rešeno v žepu nositi. Torej bi slavno c. kr. sodnijo poprosili, da slugi ukaže, rešene odloke prej ko mogoče dostavljati.

Iz Komende 27. avgusta. [Izv. dop.] Dne 24. t. m. okolu 10. ure zvečer nastal je v Suhadoljah; v vasi oddaljeni dobre pol ure od Komende, požar. Unelo se je s slamo krito gospodarsko poslopje posestnika „Jurčka“, od koder se je ogenj kmalu razširil na bližnje poslopje „pri Burjevci“. Mogočno švigal je plamen kvišku in žugal vsak čas, ako potegne le najmanjši sapica, uničiti kopo sosednih slamnatih streh, ter upeliniti do polovice vasi. Visoko letali so otrinki ter padali na strehe, katere bi se bile takoj unele, da neso tega prepričali pogumni gasilci. Ogenj bil je lokalizovan, a k temu pripomogli so največ blagi človekoljubi. Ne moremo si kaj, da bi ne omenili nekoga, od katerega glede na njegov stan bi ne bili kaj takega pričakovali, in to je gospod Oton baron Apfaltrern mlajši. Zaznavši požar v bližini prihiti je z brizgalnico in z grajskimi družinčeti s Križa na lice požara, kjer je v družbi z nekim nam nepoznanim kavalirjem neumorno kako poldrugo uro delal ter mnogo pripomogel, da se je omejil ogenj na poslopje posestnika „Burjevca“. Pa tudi pogumni Mengšani, na čelu jim vrli, ondašnji župan gospod J. Levec, prihiti so s dvema brizgalnicama na pogorišče, kjer so se neumorno trudili ter tudi dosegli, da se je ogenj ohranil v svojih mejah. Omeniti nam je tudi c. kr. žandarmov Mengiških in Kamniških, ki so vrlo rešili nalogo s tem, da so urno prihiti na pogorišče, kjer so vzdržavali red. Sicer pa hvala in slava vsem, ki so pripomogli, da je prijazna Suhadolska vas bila obvarovana večje nesreče.

Kako je ogenj nastal, ni znano. Zavarovana bila sta obadva posestnika. —č.

Domače stvari.

— (K slavnosti Trstenjakovi.) „Sokol Ljubljanski“ je sklenil, da odpošlje posebno deputacijo v Slovenji Gradec. Pri tej priliki opozarjamo rodoljube, ki se hočejo udeležiti banketa, da se nemudoma oglašé, ker bi sicer v zadnji hip ne bilo mogoče za vse skrbeti.

— („Moskovske Vjedomosti“) še vedno priobčujejo brzojavke, ki so došle iz vseh slovanskih pokrajin povodom Katkova smrti kakor tudi članke iz raznih slovanskih časnikov. V 217. številu natisnjeni so članki „Obzora“, „Hrvatske“, „Slovenskega Naroda“, „Srbohrana“, „Branika“ i. t. d.

— (F. Z. M. baron Kuhn) odpelje se dne 1. septembra k manévrom pri Postojini.

— (Na vinarski in sadjarski šoli v Grmu) se je učiteljski kurz dne 27. t. m. končal. Pri kušnji bili so prisotni državni poslanci dr. Ferjančič, Pfeifer in Šuklje.

— (Kranjska eskomptna banka v likvidaciji) naznanja, da bode počenši s 1. dnem septembra vsem svojim upnikom začela izplačevati obresti njih terjatev. Upniki naj se oglašé do 8. septembra, sicer bi se dotične vsote morale pri sodnji uložiti.

— (Blagoslovljenje društvene hiše katoliških rokodelskih pomočnikov) vršilo se je včeraj jako slovesno. Ob 1/2 10. uri šla so rokodelska društva Ljubljansko, Št. Vidsko nad Ljubljano, Novomeško in Celovsko z Domžalsko godbo na čelu v nunsko cerkev, katera je bila zunaj okrašena s cesarskimi in narodnimi zastavami, znotraj s cveticami. Slavnostno propoved govoril je profesor dr. Marinko, načelnik Novomeškega društva, slovesno sv. mašo pa je služil prelat kanonik dr. Čebašek ob številnej duhovski asistenci. Društva šla so iz cerkve z godbo k novejši hiši, okrašenej zastavami, pred vrati nove hiše pa je stal lep slavolok z zelenjem in napisom: „Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo!“ V veliki dvorani so se zbrali gg. deželni predsednik baron Winkler, župan Grasselli, cesarski svetnik Murnik, hranilnični predsednik Dreo, mnogo duhovnikov in učiteljev, naposled pa je došel g. knezoškof dr. Misija v spremstvu gg. kanonikov Jerana in Križnarja in svojih dvorskih kaplanov. Knezoškof je imel daljši nagovor do rokodelskih pomočnikov, v katerem njim je izrekal zahvalo, da so zvesti ostali društvu, katero je posebno denašnji čas potrebno, društvu, o katerem se je laskavo izjavil cesar sam, rekoč, da so katoliška rokodelska društva prava sreča za Avstrijo. Potem se je blagoslovila nova hiša. Po končanem obredu poprime besedo g. deželni predsednik baron Winkler in čestita predsedniku profesorju Gnezdi na toli lepo dovršenem delu, izrazujoč nado, da se bode v tem koristnem društvu tudi neprestano gojila ljubezen do cesarja, cesarske obitelji in do lepe Avstrije. Profesor Gnezda zahvaljeval se za čestitanje, pravi, da so društveniki vsekdar bili zvesti avstrijski državljanji, množina istih služila je pod cesarskimi prapori in da bode to tudi vsekdar ostalo, zato vsklikne trikrat „Slava“ presvetlemu cesarju, na kar godba zaigra cesarsko pesen. Potem so si gostje ogledali novo poslopje. Pohvala bila je jednoglasna. Ob 1. uri popoldne zbralo se je na gospoda Ferlina vrtu do 200 gostov k obedu, pri katerem je prav dobro sviral Domžalska godba. Napil je g. profesor Gnezda sv. očetu papežu in presvetlemu cesarju, katehet gosp. Kieržič knezoškofu in deželnemu predsedniku, župan g. Grasselli v douptnej napitnici, v kateri je rekel, da „nomen est omen“ tudi o tem slučaju velja. Kajti, mej mnogimi Ljubljanskimi društvi, brezdvomno jedno najkoristnejših, katoliško rokodelsko društvo, želelo si je svojo hišo, svoje „gnezdo“, in komu drugemu se ima zahvaliti, da mu je sezidal gnezdo, ko svojemu predsedniku profesorju Gnezdi, kateremu zakliče trikrat „Slava“. Profesor dr. Marinko napil je Ljubljanskemu mestu in njega vrlému županu g. Grasselliju. Mestni kapelan gospod Einspieler iz Celovca pa je napil v jako lepem govoru na razcvet katoliško-rokodelskega društva, kakeršna društva naj bi se širila po vsem Slovenskem. Bila je še cela vrsta napitnic, predno se je obed proti 4. uri končal. Popoldne položili so društveniki svojemu prvemu predsedniku dr. Levu Vončini vrnec na gomilo, ter mu zapeli žalostinko. Zvečer je bila beseda v društveni dvorani, kjer so se poleg domačih pevcev, posebno odlikovali dobro izurjeni pevci iz Novega mesta in Št. Vida. Tudi igralo se

prav izvrstno in gre posebno hvala gg. Rus, Vetrovšek in Milavec. Po besedi bila je prosta zabava. Vsa slovesnost zvršila se je v strogo narodnem duhu.

— (Komarjeva nedelja) privabila je včeraj izredno veliko ljudstva v Šiško, kjer so krčmarji imeli jako dober dan, kajti vse krčme bile so polne.

— (Nezgoda.) Včeraj popoldne proti 6. uri splašila sta se v Šiški konja gosp. Št., povzela pri Klasovi hiši nekega moža, k sreči ne nevarno, ter drvila z vozom proti mestu. Pri stari mitnici pa sta krenila v cestni jarek in pala drug na drugega. Jeden konj je nekda poginil in ima gosp. Št. par sto goldinarjev škode.

— (Čveterorazredna ljudska šola na Krškem) doposlala nam je letno poročilo za šolsko leto 1886/7. V tem poročilu nahajamo na prvem mestu poučen spis „Najvažnejša določila o šolskem obiskovanju“. V drugem članku „Šolarska kuhinja v Krškem“ je prav dobro popisano delovanje in ves promet tega prekoristnega podjetja. Koncem šolskega leta bilo je na tej šoli 96 dečkov 108 deklic, vkupe 204 otroci, izmed katerih je bilo sposobnih 56 dečkov in 69 deklic. Poučevali so na tej šoli: Fran Gabršček, nadučitelj in vodja, Ivan Knaus, Jarnej Ravnikar, Marija Wessner, in Marija Michél. Kmetijsko nadaljevalno šolo je pohajalo 35 učencev, katere je poučeval vsako nedeljo po 2 uri g. Jarnej Ravnikar, po jedno uro pa g. vikar Ivan Knavs.

— (Razpis štipendij). Tri štipendije za obiskovanje tečajev na Dunajski šoli za umetnost in obrtnijo, ki se začnejo prve dni oktobra 1887 razpisal je deželni odbor goriški in sicer: 1. dve štipendiji po 317 gld. najdenima rokodelcema, katera bi hotela obiskovati zimski tečaj za rezlarje in strugarje, 2. jedno štipendijo v znesku 500 gld. za obiskovanje tečaja za leto 1887-88 v III. sekciji za obrtnijo, kovaznanstvo in elektrotehniko. Vsprejemajo se v niži tečaj mladeniči, ki so dopolnili 14. leto svoje starosti in dovršili z odličnim uspehom ljudske šole; v viši tečaj pa mladeniči, ki so dopolnili 20 leto starosti in ki so že dostojno izobraženi v ključarstvu in v strojestavbi. Prošnje za dovolitev jednega ali drugega teh štipendijev naj se položijo goriškemu deželnemu odboru do 18. septembra 1887 in naj se jim priložijo sledeča pisma: a) krstni list, b) spričevalo o domovji in stanovanji v jedni izmed občin te dežele, c) spričevalo dovršenih šol, dokaze, da je prosilec zveden v svojem rokodelstvu in spričevalo dovršenih služeb, d) spričevalo o dobrem zadržanju.

— (Nenavadni gostje) prikazali so se na Dolenjskem. V gozdih pri Mirni Peči nahajata se nekda dva jelena, ki delata poljedelcem mnogo škode — Dne 22. t. m. je kneza Auersperga logar Miha Stalzer ustrelil 49 kilogramov teško medvedko. — V gozdih na Pohorji opaža se divja svinja, katera na poljih razne škode prizadeva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. avgusta. Pri otvoritvi žitnega semnja prečitalo se je izvestje, po katerem bi Avstro-Ogerska mogla pšenice in moka devet do deset, rži poldrugi milijon, ječmena in slada pa 3 1/2 do 4 milijone kvintalov oddati v inozemstvo.

Pariz 29. avgusta. Dva vojaka, ki sta izdala povelja o mobilizaciji, postavili so pred vojno sodišče.

Sofija 28. avgusta. (Izvestje Reuterjevo.) Rusija, katero podpirata Nemčijo in Francoska, veliko energičneje nego ob egiptskem vprašanji deluje na to, da bi Porta glede Bolgarske priprijela inicijativo. Ravnanje Porte je jako dvomno. Kakor se zagotavlja, bode Porta vlesilam predlagala, da se odpošljeta rusk general in Artin efendi z neomejenimi pooblastili na Bolgarsko.

Sofija 28. avgusta. Princ Koburški ogledaval si je danes vojaštvo. Vojaki vsprejeli so ga z naidušenimi uraklici, tudi ljudstvo ga je živahno pozdravljalo. Tajniki nekaterih diplomatskih agencij bili so zasobno pri „revue“ prisotni. V vladnih krogih prevladujejo optimistični nazori, da se bode sedanji „status quo“ ohranil.

Sofija 28. avgusta. Oficijozna „Svoboda“ javlja, da pride začetkom septembra kneza Ferdinandu mati za več tednov v Sofijo.

Zahvala.

Da se je mogla naša veselica toli lepo izvršiti, pripomogla je največ prijaznost onih gospodov, ki so nas neizkušene pri našem prvem podjetju ves čas z besedo in dejanjem podpirali. Vsem onim, ki so nam tako blagovoljno podajali roke k lepšemu uspehu našemu, dolgujemo najiskrenejšo hvalo. A osebno zahvaljujemo se: Sl. korporacijam in posameznim gospodom za poslane telegrame; Novomeške čitalnice odboru, ki nam je brezplačno prepustil krasni dom; Glasbeni Matici, oziroma njenemu blagajniku veleč. g. Stegnarju za poslane „Skladbe“; g. Borštniku, ki nam je blage volje prepustil svoj šaljiv solo-prizor; bl. g. Foersterju za prekrasni melodram „Sanje“ in konečno bl. gosp. dr. Slancu in milostljivi njegovi soprogi za izredno gostoljubnost, ki sta nam jo skazovala. Ponavljajoč toplo zahvalo prosimo, blagovolite nam ohraniti svojo naklonjenost, da moremo po naznačenem potu pogumno do svojega cilja!

V Novem Mestu 22. avgusta 1887.

Dijaške veselice odbor.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—117)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

28. avgusta.

Pri Slonu: Delitsch iz Lipsije. — Schmidtmaier, Töpfer, Vodničar, Šuma, Spitzer, Lebovič z Dunaja. — Taussig iz Linca. — pl. Fridetzi iz Ogerske. — Copic iz Beljaka. — Rudakovic iz Celja. — Krump iz Brež. — Nusa iz Trsta. — Pessl iz Pulja.

Pri Malliet: Dehant, Egli, Preilachner, Eigl, Heinemann z Dunaja. — Dr. Suttari iz Beljaka. — Sygliar iz Trsta.

Pri bavarskem dvoru: Dr. Podgrajski z Dunaja. — Schober iz Solnograda. — Klincl iz Monakovega.

Pri avstrijskem cesarji: Leyer z Dunaja. — pl. Hranilovič iz Dunajskega Novega mesta. — Stroback iz Maribora.

Tržne cene v Ljubljani

dné 27. avgusta t. l.

Pšenica, hkl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Reč,	6.17	Surovo maslo,	90
Jedmen,	4.06	Jajca, jedno,	3
Oves,	3.25	Mleko, liter,	8
Ajda,	2.92	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	3.74	Telečje	50
Koruz,	4.74	Svinjsko	60
Krompir,	4.55	Koštrunovo	36
Leda,	2.41	Pišanec	45
Grah,	12	Golob	20
Fižol,	13	Seno, 100 kilo	2.05
Maslo,	11	Slama,	1.69
Mast,	1	Drva trda, 4 metr.	6.40
Špeh frišen,	66	„ mehka, „	4.10

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. avg.	7. zjutraj	737.40 mm.	13.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	736.81 mm.	24.8° C	sl. zah.	jas.	
	9. zvečer	737.44 mm.	18.8° C	brezv.	jas.	
28. avg.	7. zjutraj	737.98 mm.	14.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	736.54 mm.	25.8° C	brezv.	jas.	
	9. zvečer	736.88 mm.	18.4° C	brezv.	jas.	

Srednja temperatura 18.9° in 19.4°, za 1.3° in 1.9° nad normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

дне 29. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.55	—	gld. 81.50
Srebrna renta	82.75	—	82.70
Zlata renta	112.70	—	112.60
5% marena renta	96.45	—	96.45
Akcije narodne banke	886	—	886
Kreditne akcije	282	—	282
London	125.80	—	125.75
Srebro	—	—	—
Napol.	9.95	—	9.94 1/2
C kr. cekini	5.94	—	5.94
Nemške marke	61.55	—	61.50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129	gld. 75 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	165	—
Ogerska zlata renta 4%	100	75	—
Ogerska papirna renta 5%	87	45	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	50
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	25	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25	—
Kreditne srečke	100 gld.	182	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	107	25
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	226	—	—

Poslano.

(7—32)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujoče pice,

i kape izkušani lek proti trajnom kašlju plućevine i

želudca bolesti grkljana i proti mēhurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Učenec,

13 do 14 let star, krepak, ki je dovršil vsaj 5 razredov ljudske šole in je zmožen slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se v prodajalnico mešanega blaga v Kamniku. Pismene ponudbe naj se blagovoljno pošljejo

Ant. Svetic-u
v Kamniku.

(615—1)

Traži se za odmah nastupiti u službu sposoben izvučeni

vinogradar i pivničar.

Gospoštija Božjakovina,

(607—2)

pošta Dugoselo.

Služba poštne upraviteljice.

S 1. oktobrom t. l. se pri poštne uprave na Radni pri Sevnici oddaja mesto poštne upraviteljice. Prositeljice za to službo naj svoje prošnje dološajo vsaj do 15. septembra podpisane poštne uprave. O službenih dohodkih pozneje.

Poštni urad na Radni pri Sevnici,

дне 24. avgusta 1887.

(604—2)

Denar,

ki se more vrniti od 1 do 10 let v majhnih mesečnih obrokih, rečno, diskretno in po ceni, toda le 300 gld. in več, dobé na posodo kavalirji, častniki, industrijci, posestniki graščin, hiš in zemljišč, profesorji, zdravniki, uradniki, učitelji, trgovci in osebe, ki imajo pravico do pokojnine in dedščine, duhovniki in dame tu in na deželi. Naslov: F. Gurré, kreditni zavod, Gradec. (515—17)

Učenec ali praktikant,

14 let star, iz dobre rodovine, slovenskega in nemškega jezika zmožen v branji in pisavi, se vsprejme v zalogi z mešanim blagom v večjem trgu Kranjske. — Naslov se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (599—3)

Važno za trpeče na prsih in plućih.

Neogibno potrebno zoper kašelj, hripavost, zasliženje, katar in oslovski kašelj, za take, ki želé dobiti čist in krepak glas, za škrofelnaste, krvilone, slabotne, bledilone in krvirevne je

sok kranjskih planinskih zelišč,

s podfosforno kislim apnom in železom pomešan.

Lastni izdelek. — Cena 56 kr.

Dobiva se v

(615—1)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Tovarna za kostne pridelke in lim

Luckmann-a & Bamberg-a

v Ljubljani

priporoča svoja zeló vspešno učinkujoča

umetna gnojíva, kostne moke in superfosfate

po najnižjih cenah.

Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

(151—22)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Haldey, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 208 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil Stat. — Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mátovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat. — Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.

Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler. — Ženstvo v slovenski narodni pesni. Govoril drd. Ivan Tavčar. — Jeanne d' Arc, devica orleanska. Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešern ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pecenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiaveli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenin, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.



Gotovo in hitro uplivajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah. Proti bradavicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zajamčen. — Cena škatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna

v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizolli; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, P. Birnbacher; v Brezavi A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfenbergu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste“. (608—1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.